

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eidem. 253.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

γειον πᾶσαν ἀρχὴν πωγωνιον ἔσαν ἐ-
 ρεάμβευσεν, ἀλλὰ τῷ κυρίῳ ἀπει-
 φθείσα, τὸ ἰσχυρὸν καὶ ἔρρωμένον ἐκ τῆ-
 σατο, εἰς ἀδελφὸν περιόλασα
 κράτος ἔφερετε γὰρ αὐτίκω καὶ μόνον
 ἀλαιδίην χριστοῦ καὶ κράσεδον γενομέ-
 νην αὐτῶ, ἀσφαλὴ καὶ βεβαίαν γενέσθ.

Ἀλφειῶ πρεσβυτέρω. σνβ.

Ἡ τῆς ἀγίων ὁδοὺς ἐν τῷ ναῷ κρυ-
 πτομένη, καὶ καταπέτασματι διειορ-
 μῆνι, μὴ πω δεδῶσθ τὸν ἀγιασμὸν ὑ-
 πεκδέκνυ τῆ τῆς κυρίας ἡμῶν φυλατ-
 τόμενον παρσία. ἡ ἰκὴ ἀφ' ἧς τὸ
 καταπέτασμα, καὶ γυμνάσις τοῖς ἐθνε-
 σι τὰ τῆς ἀγίων ἀπόρητα, κεκαλυμ-
 μένα Ἰσδαίοις ὡς ἀγνώμοσιν, ὠδοποίη-
 σεν ἡμῖν πρὸς τὴν αἰῶν συγγένειαν.

Τῷ αὐτῷ. σνγ.

Δειμέως ζητεῖς τὰ νοήματα. καὶ
 τίς σοι ἀρκέσθ ἀμέλγησι, εἰ μὴ θεὸς
 παρέχοι λόγον καὶ τίνον τῷ σκοπῷ
 σου σωτηρέοντα. αἱ πέτραι ἐν τῷ πά-
 θει τῷ κυριακῷ διεθρύβησαν, καὶ τὰ
 μνήματα πρὸς μεθορίας σωματίων
 ἐξόμαζον, τῆς ὀπιγείων καὶ ὑπο-
 γείων δεσπότιν σημάροντα τὸν ἡλξ-
 μενον.

Τῷ αὐτῷ. σνδ.

Τίνος χάριν, ἔφης, τὰ ἀψυχα ἔμα-
 φίζετο; τῆς Ἰσδαίων. φημί, κατηγο-
 ρουῦντα ἡλιθιότητος. ὅτι τὰ μὲν φόβω
 σωτηρίζετο, αὐτοὶ δὲ εἰς λίθων φύσιν
 μετίσταντο, καὶ πρὸς φόβον ἀνάσθη-
 τοι, καὶ πρὸς εὐεργεσίαν ὄντες ἀχά-
 ρειστοι.

Τῷ αὐτῷ. σνε.

Οἱ δύο ληστὰς τοὺς δύο ὑπέβραφον
 λαούς. ὁ μὲν μέλει τελευτῆς τὸ ἀγνώ-
 μον ἐνδείξάμενος, καὶ ἔδδ τὴν ἐχάτιν

rio ac principatu, tanquam ludicro, trium-
 phavit: verum Domino imposita, robur
 ac vires contraxit, atque ad imperium à
 successione immune progressa est. Con-
 ueniebat enim eam, cum vel Christum
 duntaxat contigisset, atque ipsius simbria
 extitisset, firmam ac stabilem effici.

Alphio Presbytero. 252.

Iter ad sancta, quod in templo occul-
 tabatur, ac velo intercipiebatur, illud sub-
 indicabat, sanctificationem nondum da-
 tam esse, ut quæ ad Domini nostri aduen-
 tum ac presentiam seruaretur: quo scili-
 cet tempore, cum velum infregisset, ac
 sanctioris adyti arcana, quæ Iudæis, ut
 ingrati animi nota laborantibus, operata
 fuerant, Gentilibus patefecisset, ad caele-
 stem cognationem nobis iter muniuit.

Eidem. 253.

Acriter scripturæ sensus queris: & quis
 mulgenti tibi sufficiet, nisi Deus sermo-
 nem ac nervos intentioni tuæ pares præ-
 beat? Quod petrae in Dominica passione
 perruptæ sunt, & monumenta ad corpo-
 rum migrationem contremuerunt, hinc
 illud significabatur, cum qui clavis confi-
 gebatur, & terrenorum & subterraneorum
 Dominum esse.

Eidem. 254.

Quam ob causam, inquis, eo quæ ani-
 ma carebant, cædebantur? Nimirum ut
 Iudæorum stoliditatem ac væcordiam ac-
 cusarent: quod cum ea metu frangeren-
 tur, hi contra in lapidum naturam migra-
 bant, atque & ad illatum terrorem stupidi,
 & ad beneficium ingrati erant.

Eidem. 255.

Duo latrones duos populos adumbra-
 bant: Ille, ut qui ad extremum vsque spi-
 ritum improbitatem animique peruerfita-
Ibidem.